

Marija Kmetova

47

Sveti Francisek Asiski

Vsi solzni so zri v oèeta, ki mu je bledelo lice bolj in bolj. Spet je povzel: »Posebno pazite na oni kraj, kjer sem prejel rane Kristusove...« V šepetu so zamrle te besede. Potem je vzkliknil: »Z Bogom, z Bogom, z Bogom, brat Masseo! Z Bogom, z Bogom, z Bogom, brat Angelo! •ivite v miru, moji preljubi sinovi! Bog vas blagoslovi, preljubi sinovi! Z Bogom! Loèim se od vas s telesom, a moje srce ostane pri vas. Grem, odhajam z bratom Leonom, z malo ovèico Bo•jo in pojdem k Mariji z angeli – in nikoli veè me ne bo nazaj. Odhajam, z Bogom, z Bogom vsi skupaj! Z Bogom hrib, z Bogom gora La Verna, z Bogom ti angelska gora, z Bogom ti preljuba, preljuba gora! Z Bogom ti ptiè sokol, ki si me budil, bodi zahvaljen za vso svojo dobroto, z Bogom. In z Bogom, ti velika skala – nikoli veè me ne bo, da bi te videl. Z Bogom, z Bogom! Z Bogom, kapelica svete Marije! Tebi, ki si mati veène besede, izroèim te svoje sinove!«

In, ko je to govoril so tekli potoki solza iz oèi bratov in tudi Franèišek je odšel v joku dalje ter je odnesel srce Massea in Angela s seboj. Bila sta siroti brez oèeta, ko ju je zapustil tak oèe.

Sonèna pesem

Sestra Chiarellela je sedela prav pri svoji materi, sestri Klari in je videla kako otipava belo, tenko platno in premišlja. Tako majhna je bila sestra Chiarella – Klarica, da je bila kakor otroèek med sestrami in kadar so delale, jim je prinašala in izbirala rdeèe in modre in zlate in bele nitke.«O, kdaj pride!« je zavzdihnila sestra Amata – ljubljena

– in se ozrla skozi okence.

Sestra Bonvenuta je odlo•ila belo štolo, ki je vezla vanjo zlate in lilaste zvonènice in je dejala: »Ko je prišel z gore La Verna v Monte Casale, so mu povedali, da ima neki brat padavico. In našemu oèetu se je zasmilil in mu je poslal košèek svojega kruha – in èujte! – oni ubo•ec je ozdravel!« Sestra Angeluccia – pa je povedala, ko je pravkar dokonèala oblekico za neko siroto: »V mestu Castello pa so mu privedli fantka, ki je imel veliko oteklino na èelu. Prav milo je jokal, revèek, pekle so ga boleèine noè in dan. Naš oèe je napravil znamenje kri•a èez obvezo in glejte, oteklino ni bilo veè, ampak se je na tistem kraju tako izpremenilo meso, da je bilo kakor rdeèa ro•a!«

Èudile so se sestre in z vso ljubeznijo so èakale, kdaj pride oèe k njim. »Kdaj pride?« je vprašala sestra Mansueta in se zazrla v svojo gospo in mater Klaro. Ta je odvrnila in pogledala sestre iznad platna: »Kmalu bo tukaj. Glejte, saj ne more prenehati na potih Bo•je besede! Brat Elija ga je prosil in vsi so ga prosili, da naj poèiva, zakaj bolan je, tako bolan, tako, èujte, da...«Ni mogla izgovoriti besede, ki jih je bila slišala, »Da bo kmalu umrl...«

Sestra Cosulata – potola•ena je br• povzela: »O, in lepo bo, ko bo tukaj èisto pri nas! Lopico smo mu pripravile na vrtu, prav dostojno je ondi, lahko se bo odpoèil in pozdravil.« »Pa pele mu bomo, zjutraj in zveèer,« je dejala sestra Chiarella. »Ali veste, kako je bilo, ko je bil zadnjiè pri gobavcih?« je prièela sestra Klara, ki je še vedno otipavala platno, »med temi ubo•ci je bil eden, ki je vedno godrnjal, celo pretepal je brate, ki so mu stregli in se jezili na

Boga in svetnike. Kar poslušati ga niso mogli več. Pa je prišel... « - ozrla se je skozi okno in vse so se ozrle za njo – »prišel je naš ljubi Franèišek, naš sveti oèe in je pozdravil gobavca: »Bog ti daj miru, ljubi brat! – »Le kakšnega miru!« Je zarobantil gobavec, »ko mi je Bog vse vzel in je tako storil, da gnijem in smrdim. Pa ne le, da me muèi bolezen, še tvoji bratje, ki si mi jih poslal, da bi mi stregli in sluili, še ti niso prav niè taki z menoj kakršni bi morali biti.« A naš oèe je dejal: »Sin moj, ker nisi zadovoljen z drugimi, ti bom pa jaz sedaj stregel.« »Me veseli,« je odgovoril nesreènik, »le ne vem kako bi ti veè storil zame kakor drugi.« »Vse bom storil karkoli hoèeš,« je dejal naš oèe. In je rekel gobavec: »No pa me umij po vsem telesu, saj tako smrdim, da sem sam sebi odveè.« In naš oèe je šel in vzel zelišèa, jih dal v vodo, jo segrel, slekel bolnika in ga umival, drugi brat ga je pa izplakoval s sveo vodo. In glejte èudo: kjerkoli se je naš dobri, sveti oèe dotaknil gobavca, so se zacelile rane! Kakor se je celilo meso, se je celila tudi duša. Ko je videl gobavec kako ozdravlja, mu je bilo hudo, ker je bil takšen grešnik. Poln kesanja in bolesti v srcu je prièel bridko jokati, obtoeval se je ves ponièn in strt in je klical na ves glas: »Gorje, gorje meni, ki sem zasluil pekel, ker sem bil tako krivièn z brati, ker sem bil tako nepotrpeljiv in sem tako alil Boga!« Naš veliki oèe pa je zahvalil Boga za ta veliki èude in je br odšel v druge kraje. Saj je tako ponièn in skromen, da noèe, da bi kdo èastil njega, ampak le Gospoda Boga.

Bazilika svete Klare v

»O, kako mu bomo stregle!« Je vzkliknila sestra Mansueta. »Odpusti, mati, a to eljo sem imela v teh dneh, da bi bila rada videla v teh dneh svetega oèeta Franèiška,« je vneto govorila sestra Angeluccia, »kako jezdi na oslièu in se zbirajo ljudje krog njega in klièejo: Svetnik, svetnik! In vriskajo otroèi in mu nosijo ro, kakor našemu ljubemu Jezusu nekoè!«

»In kakšne so tiste rane Kristusove,« je prav tiho dejala Chiarella, da je ni slišala nobena sestra.

»Ali je res,« je povzela sestra Benricevuta in vzela lilasto nitko z naroèja, »da ga tako zelo bolijo oèi?« Klara je zavzdihnila in prikimala rekoè: »Bogu bodi potoeno, res je, ljuba moja, skoraj oslepel je e. In naš gospod kardinal Hugolin, ki je zdaj s svetim oèetom papeem v Rieti, ga je lepo prosil, naj pride k zdravnikom, ki so v papeevem spremstvu. A prej, prej pride še k nam. O ljube sestre, molite, molite za našega dobrega, preljubega oèeta Franèiška.« In, ko je to govorila, je sklenila roke, dvignila oèi in se zazrla v podobo Kri•anega na steni. Tedaj pa je zapel zvonec in je šel glas kakor tenka nitka do sester, da so se vse zganile in, da so vzplamtela Klarina lica.

»Sestre, je dejala polna dostojanstva in se dvignila, ljube sestre pomnite, da nam sam Bog pošilja oèeta Franèiška, ki je Njegov zvesti prijatelj in je to milost Boja, ki je nismo vredne.«

Franèišek pride

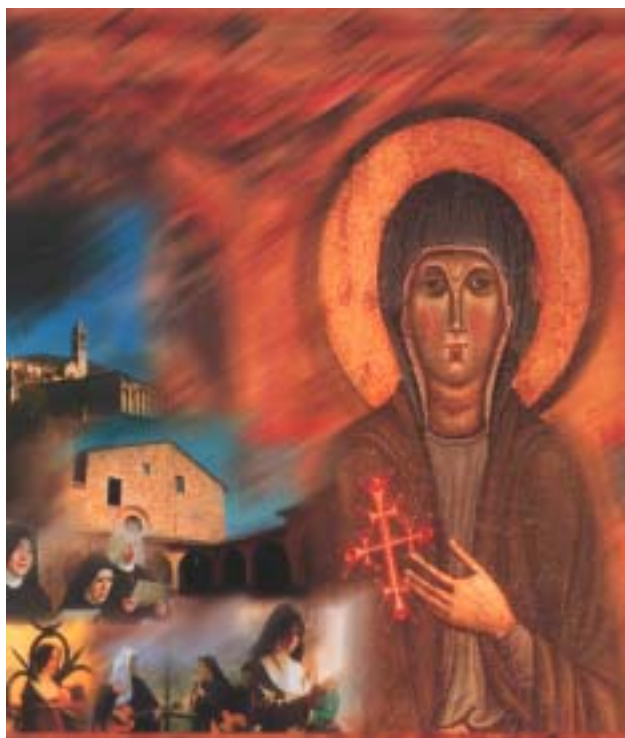
In so šle oèetu nasproti: prva mati in gospa Klara; za njo: sestra Mansueta s sestro Amato, sestra Benvenuta s sestro Benricevuto, sestra Cosulata s sestro Angeluccio in zadnja sestrica Chiarella, najmlajša. Vse so gledale v te•ka vrata, ki jih je te•ko odprla Klara z drhteimi rokami in, ko je padel šop zunanje svetlobe nanje, so nehote dvignile roke in tiho zajeeale. Zakaj zdelo se jim je, da vidijo Kristusa. Potem pa so zdrknile za Klaro na kolena, ki je do dna razumela in zašepetala: »ivim, a ne jaz, temveè Kristus v meni.« In kakor iz dalje so prišle besede: »Bog z vami, moje ljube sestre! Veliko drugih sester sem privedel s seboj, glejte, ki so tako Boje kakor ve in še bolj: to so moje preljube sestre boleèine. Bog vas vse skupaj prisrèno blagoslovi!« Tedaj se je Klara prisrèno zazrla v Franèiška in tiho dejala: »Oèe, moj ljubi, ljubi oèe...«

se nadaljuje

Molimo tudi za vas

Ob 750. obletnici smrti svete Klare in potrditve njenega Vodila (pape• Inocenc IV. ga je potrdil le dva dni pred njeno smrtjo, 9. avgusta 1253) ter ob 25. obletnici prihoda sester klaris v Nazarje so na nazarskem grièu sklenili jubilejno Klarino leto. Sestre klarise, ki v molitvi, tišini in kontemplaciji •ivijo za samostanskimi zidovi, so toèno na obletnico potrditve Vodila svoje ustanoviteljice, v soboto, 9. avgusta, pripravile veliko slavje, z namenom, “da bi me same in drugi, ki sledijo zgledu sv. Franèiška in sv. Klare, znova odkrili in spoznali jasno asiško luè”, je dejala ob zaèetku slavja opatinja s. Katarina Ambro•. Somaševanje škofov, predstojnikov Franèiškovih redov in okrog petdesetih duhovnikov je vodil mariborski škof dr. Franc Kramberger, pridigal pa je ljubljanski nadškof dr. Franc Rode.

“Po dolgem èasovnem obdobju lahko merimo Klarino resniènost, ko vidimo, kako •iva je moè te luèi, ki jo je Bog pri•gal v srcu sv. Franèiška in sv. Klare in kako moèna je svetloba tega èistega vira v zgodovini Cerkve,” je med drugim dejal nadškof in poudaril, da je slavje tudi dan zahvale Gospodu za sestre klarise v Nazarjah in v Dolnicah, “dan zahvale za vse, kar je ta asiška luè pomenila znotraj našega naroda, kar pomeni danes in kar - to prosimo Gospoda - bo pomenila jutri”. Nadškof je poudaril pomen uboštva, ki je posebna karizma sester klaris, popolno odpoved in popolno podaritev Bogu ter zvestobo in ljubezen do Cerkve: **“Klara je èutila s Cerkvijo, njeno •ivljenje je darovano Cerkvi.** Sebe in sestre pojmuje kot slu•abnice in kot deklice svete Cerkve.”

Po maši je bila akademija, na kateri je p. Viktor Pape• orisal Klarin nepopustljivi “boj” s pape•i za potrditev njenega Vodila. Zakonca Alojz Rebula in Zora Tavèar sta brala pisma, ki sta si jih izmenjavali Italijanka Klara in Èehinja Ne•a, torej pisma “med svetnico in svetnico”, kot sta dejala. Majda Ankele iz Franèiškega svetnega reda je povedala, kaj sv. Klara in duhovnost sester klaris pomenita za rast na njeni duhovni poti, misijonarka s. Vesna Hiti pa se je spomnila obljube pokojne klarise s. Imakulate, ki je pred trinajstimi leti, ko je odhajala v Ruando, dvignila ro•ni venec in ji zagotovila: “Vsak dan bom darovala enega zate!”

Slavje v Nazarjah so po obedu, ki so ga za vse pripravile sestre klarise, sklenili s pètimi litanijami Matere Bo•je.

Na dan smrti sv. Klare pa je naredila slovesne veène zaobljube s. Valerija (Marjanca Uèakar iz Tuhinjske doline) in se tako pridru•ila dru•ini sester klaris - v samostanu v Nazarjah •ivi pet sester z veènimi zaobljubami, pet z zaèasnimi ter tri novinke, v Dolnicah pa pet sester z veènimi zaobljubami. In ko smo odhajali z nazarskega grièa, nas je s. Katarina pospremila z besedami: “Kadar vam bo hudo, kadar boste imeli obèutek, da ste popolnoma sami, se spomnite, da sestre klarise noè in dan molimo tudi za vas!

” **Ksenja Hoèevar, Dru•ina**

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POËITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

MALA MAŠA ZA SUKNO VPRAŠA, pravi slovenski pregovor.

Dan pred malo mašo, v nedeljo, 7. septembra 2003, smo obhajali očetovski dan. Pri deseti sveti maši smo se ob oltarju spomnili vseh naših živih in pokojnih očetov in starih očetov. Po deseti sveti maši pa smo se zbrali v dvorani, kjer so nam pripravili prijazen program in pogostitev. Najprej so očete pozdravili učenci Slomškove šole z igrico Zajčki so se izgubili. Nastopili so Mathew in Natalie Bratina, Vincent Ěesnik, Emily Theakstone, Anita Urdih. Jessica Urdih je zaigrala na piano, Anita Urdih je deklamirala. Zakaj ženske veših ne razumejo moških očetov, je povedal Andrej Fistrič: Because I am a Bloke. Folklorna skupina Iskra, voditeljica je Meta Lenarčič, nam je pod vodstvom Michelle in Leah Fistrič zaplesala. V skupini so: Michelle, Leah in Melissa Fistrič, Andrew in Melissa Bratina, Adrian Butinar, Natalie Postružin, Sasha Srkulj, Martin in Štefan Tegelj, Gavin Trebanc,

Michelle Kohek, Michelle in Amanda Hervatin. Na harmoniki je skupino spremljal Lenti Lenko.

Zalika Rizmalj se je po letu dni študija v Švici spet vrnila v Melbourne. Zapela nam je Kadar sonce gre za goro. Ljubica Postružin in Andrej Fistrič sta nam predstavila zgodbo Tako je življenje. Tekst je napisala Draga Gelt. Leah Fistrič je zapela The Living Years, Andrej Butinar pa je raztegnil harmoniko. Melissa Fistrič, najmlajša v Fistričevi družini, je zapela En hribček bom kupil, Andrew Bratina pa je občuteno podal pesem Vaša domovina. Pesem je napisal njegov nono, Lojze Jerič. Lučič in ozvočenje je imel na skrbi Ivan Urdih, oder so okrasili Iva in Lojze Jerič, Anica Smrdel, Lidija Bratina. Društvo sv. Eme je očete razveselilo s kozarčkom ob prihodu v dvorano in s postrežbo po programu. Hvala vsem nastopajočim in sodelujočim, vsem, ki ste prinesli pecivo in dobrote za skupno mizo. Ob koncu smo obdarili še najstarejšega očeta, najmlajšega očeta in starega

Prizor Tako je življenje -

Hvala Lidiji Bratina za vso organizacijo slavlja.

oèeta z najveè vnuki. Najstarejši oèe je bil Tone Brne, najmlajši Andrej Fistriè in stari oèe z najveè vnuki Lojze Jeriè. Še pred tem pa je uèiteljica Slomškove šole Iris Dietner obdarila duhovnega oèeta - patra Cirila. Prijazno vzdušje, ki ga je ustvarilo obhajanje evharistije in zares prisrèen, živahen in duhovit program, nas je zadržal skupaj dolgo v popoldne v prijaznem razpoloženju.

Na praznik Marijinega rojstva ali mali šmaren smo imeli praznièni sveti maši ob 7. uri zjutraj in ob 7.30 zveèer. V ponedeljek, 8. septembra, in v torek naslednji dan je bil p. Ciril na letni konferenci in seminarju kaplanov Policije Viktorije na Policijski akademiji v Glen Waverly. V èetrtek, 4. septembra, sem v spremstvu delavk z vodstva Policije obiskal policijsko postajo Collingwood, ki mi je dodeljena v pastoralno oskrbo kot pridruženemu policijskemu kaplanu. Na tej postaji dela kot policist sin slovenskih staršev Aleš Brgoè. Kot zanimivost naj povem, da sem imel prvi krst v Kew 30. septembra 2001 in tedaj sem krstil Aleševega sina Alexandra. V zaèetku septembra sem tako uradno nastopil tudi svojo novo službo, v katero me je povabil in vpeljal gospod Jim Pilmer, Senior Police Chaplain, Victoria Police. Zahvaljujem se tudi Vicki Mrak, ki dela v viktorijski policiji, za dobro besedo in sedaj za kolegijalnost.

Kulturni odbor pripravlja program praznovanja

Policijski kaplan pater Ciril s svojo "novo družino" na policijski postaji Collingwood v Melbournu.

35. obletnice blagoslovitve cerkve in program za polnoènico.

POTOVANJE NA 29. mladinski koncert: Odhod avtobusa iz Melbourn bo v èetrtek, 2. oktobra,

ob 7. uri zjutraj, in prihod nazaj v poznih večernih urah nedelje, 5. oktobra. Geslo koncerta je IGNITE – POŽIVIMO SKUPNOST.

DRUGA OBLETNICA posaditve vinske trte bo na èetrto nedeljo v septembru, 28. septembra 2003. Avtobus bo odpeljal iz Kew po deseti maši.

LETO ROŠNEGA VENCA od lanskega oktobra do konca letošnjega oktobra nas vabi k molitvi rošnega venca, k èašenju Matere Božje in po njej k ljubezni do našega Odrešenika Jezusa Kristusa, ki nam ga je Bog Oèe po Svetem Duhu poslal na našo Zemljo. Vse leto smo zato pred glavno nedeljsko mašo molili rošni venec, za kar se za vodenje molitve zahvaljujem molitveni skupini Srca Marijinega. V rošnovenskem mesecu oktobru bomo molili rošni venec pred vsako nedeljsko sveto mašo, ob torkih ob 10. uri pri sreèanju molitvene skupine, ob petkih ob 7.15 zveèer pred večerno sveto mašo. Radi pa ga molite tudi po domovih, èe ne vsega rošnega venca, pa vsaj desetko vsak dan. V Domu matere Romane zbira Zdenka Novak ob večerih stanovalce doma k molitvi. Obèudujem njeno zavzetost in poštvalnost in se ji zahvaljujem za to plemenito delo.

ANNUAL MASS FOR MIGRANTS AND REFUGEES bo v katedrali sv. Patrika v nedeljo, 12. oktobra. Ob 2.30 popoldne bo procesija z molitvijo rošnega venca, ob treh sveta maša, ki jo bo ob somaševanju izseljenskih duhovnikov vodil melbournski nadškof dr. Denis Hart. Vabljeni smo tudi Slovenci, da bomo sodelovali pri procesiji in maši s petjem, molitvijo rošnega venca, z banderami. Otroci v narodnih nošah bodo sodelovali pri darovanjski procesiji. Ta nedelja je druga v mesecu oktobru. V Kew bo sveta maša samo ob 9. uri, v Geelongu bo ob 11.30 dopoldne in ob 5. uri popoldne v St. Albansu. Povesod, kakor je obièajno na drugo nedeljo v mesecu, bomo imeli mašo, toda vabim vas, da pridete v stolnico.

PRAZNOVANJE 35. obletnice blagoslovitve naše cerkve bo na misijonsko nedeljo, 19. oktobra 2003. Pred 35. leti jo je 20. oktobra 1968 blagoslovil tedanji koprski škof dr. Janez Jenko. Praznovanje ob spominjanju tega pomembnega dogodka v zgodovini Slovencev v Viktoriji, bo vodil v imenu našega provinciala patra Staneta Zoreta

prokurator slovenske frančiškanske province pater Boris Marke, gvardijan iz Kamnika. Na zadnji seji Pastoralnega sveta, 25. avgusta, smo določili nekaj smernic za prenovo cerkve in praznovanje. Na mali šmaren, 8. septembra, smo začeli z deli obnove naše cerkve: prepleskali bomo strop, namestili nove luči, tapecirali klopi in položili novo preprogo. V času prenavljanja cerkve so svete maše ob nedeljah v dvorani pod cerkvijo, med tednom pa v dvorani Baragovega doma. V Baragovem domu smo ustrezno opremili še eno sobo, tako, da je zdaj dom lepo prenovljen. Je pa seveda pri tako veliki in stari hiši vedno kaj za popraviti in izboljšati.

DOM MATERE ROMANE tudi čaka na prenovo. Povečali bodo prostore ob kuhinji in pisarno upravnice. Zataknilo se je pri arhitektu. So pa zaupniki Doma v preteklih mesecih še posebej trdo delali. Delalo je tudi osebje Doma s poortvovalno upravnico Sandro Krnel. Tako je Dom spet z zavzetim in odličnim delom pridobil triletno akreditacijo, kar daje priznanje in pohvalo vodstvu, osebju in stanovalcem. Čestitamo! Pater Bazilij je leta 1988 v soglasju z vodstvom slovenske frančiškanske province imenoval za vodstvo Doma pet zaupnikov. Dne 5. februarja 1988 so podpisali Declaration of Trust, ki jim ga je dala v dogovoru s slovensko frančiškansko provinco Svetega Kriča avstralska frančiškanska provinca Svetega Duha. Uradni naslov se glasi: Association of the Franciscan Order of the Friars Minor, 47 Victoria Street, Waverley NSW. Uradnemu čigu Province OFM je dal svoj podpis tedanji provincial p. Maurice West in tajnik province Daniel Neylon. Uradni akt imenuje zaupnike po naslednjem vrstnem redu – po tem redu so tudi podali svoj podpis: Frances Anzin, Lot 10 Gembrook, Pakenham Upper, Retired; Anton Brne, 10 Harold Street, Wantirna South, Carpenter; Ivan Stanislaus Prosenak, 54 Enfield Avenue, Park Orchards, Shop Owner; Simon Spazzapan, 13 Weigal Street, Brunswick East,

Printer; Mark Zitterschlager, 135 Taylors Road, St. Albans, Public Servant. Zaupniki so izmed sebe izbrali za predsednika zaupnikov Simona Špacapana, za tajnika Marka Zitterschlagerja. Skupaj s p. Bazilijem, ki je bil voditelj slovenskega misijona v Melbournu ter pobudnik, duša in srce projekta doma za ostarele rojake, so zaupniki z vso vnemo, znanjem in poortvovalnostjo vodili delo Doma. V devetdesetih letih je Francka Anin vsako leto odhajala v Slovenijo za več mesecev in ker je izgledalo, da bo tam ostala, se je njeno mesto zaupnice izpraznilo, čeprav so zaupniki lani ugotovili, da tedaj ni podala pisne odpovedi in je to storila šele lani. Tone Brne je hotel odstopiti kot zaupnik že pred dvema letoma, Simon Špacapan pa je že tudi lani napovedoval svojo upokojitev kot zaupnik. Tako smo že lansko leto iskali primerne kandidate/kandidatke. Simon Špacapan je na izpraznjeno mesto Francke Anin lani predlagal Ano Marijo Cek. Ob čelji pomladiti zaupnike smo že lani imenovali nekaj imen. Letos so zaupniki objavili razpis v naši reviji Misli, januar-februar 2003, stran 19. Na ta razpis se je javilo pet kandidatov: Ivanka Kolačko, Dušan Lavrič, Kamica Sattler, Simon Grilj in David Hvalica. Zaupniki so na svoji seji 7. junija 2003 na tajnih volitvah izvolili Simona Grilja in Davida Hvalico za nova zaupnika. Seje se je v imenu voditelja misijona udeležil provincialov delegat v Avstraliji p. Filip Rupnik. Na seji 14. junija so zaupniki izbrali novega predsednika zaupnikov Staneta Prosenaka, za tajnico Ano Marijo Cek. Simon Špacapan in Tone Brne sta se upokojila. Tako bo po podpisih uradnih dokumentov sedaj nova sestava zaupnikov usmerjala utrip našega doma za starejše rojake. Od prvotnih zaupnikov sta v novi sestavi še Stanko Prosenak in Marko Zitterschlager. Novi zaupniki: Ana Marija Cek, Simon Grilj in David Hvalica bodo po podpisu pravnih aktov tudi formalno-pravno nastopili zaupniško služnje v odnosu do slovenske frančiškanske province, ki ima

tukaj svoj misijon in voditelja misijona. Dom matere Romane je le ena izmed dejavnosti misijona. Simonu Špacapanu in Tonetu Brnetu pa se v imenu slovenske frančiškanske province, katere zaupnika sta bila pri gradnji in vodenju Doma matere Romane vse od leta 1988, za vse profesionalno opravljeno delo prisrčno zahvaljujem. Opravljala sta to delo skupaj z ostalimi zaupniki Markom Zitterschlagerjem, Stankom Prosenakom in nekaj let s Francko Anin zares zavzeto, v odgovornosti in popolni predanosti izročilo patra Bazilija. Zato se sedaj, ob upokojitvi od zaupniške službe Doma matere Romane Simona Špacapana in Toneta Brneta, obema zahvaljujem in zahvalo izpred dveh let dopolnjujem. Prosil sem patra provinciala Staneta Zoreta in njegove svetovalce – definatorje, da potrdijo tedanjo zahvalo vsem zaupnikom, upravnici, delavkam in sodelavcem v našem Domu matere Romane za portovalno delo v službi starejših, ostarelih in bolnih. Ob potrditvi zahvale izpred dveh let pa elim, da dodamo tudi novo. In da se ob praznovanju 35. obletnice cerkve spomnimo vseh vas, ki ste zidali in gradili cerkev in ta naš slovenski misijon, ki je versko središče (cerkev in pastoralno delo), kulturno središče (izdajanje mesečnika Misli, knjig in šolskih učbenikov, knjižnica, arhiv, narodne noše, programi, razstave), socialno (dom za ostarele in hostel, društvo sv. Eme) in izobraževalno središče (šola, tečaj slovenskega jezika za odrasle.)

Michelle Kohek, Melissa Bratina in Natalie Postružin odhajajo koncem septembra na trimesečni tečaj slovenskega jezika v škofove zavode v Šentvid nad Ljubljano. Srečno!

Slovencev v Viktoriji. Tako bi lahko rekli, da je slovenski misijon v Melbournu ves čas kot razpoznavna slovenska »marela« v tem več kot tri in pol milijonskem kozmopolitskem mestu Viktorije, kjer je razsejanih kar nekaj tisoč Slovencev. In Bog daj, da bi takšen še tudi kar se da dolgo obstal!

IZ CLEVELANDA smo prejeli prošnjo in naročilo za šolske knjige. Učimo se slovensko za njihovo slovensko šolo. Knjigo so sestavile Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca in jo je ob izdaji leta 1999 podprlo tudi naše versko in kulturno središče. Zajeten paket knjig je pripravila za pošto naša knjižničarka Marija Oppelt Oppelli. Veseli smo, da je delo naših učiteljic iz Melbournu koristno tudi v Združenih državah Amerike in v Kanadi.

KONZULARNE URE bodo v našem misijonu v Kew sedaj vsak mesec, so nam sporočili z veleposlaništva v Canberri. Po vsej verjetnosti bo to do nadaljnjega vsak drugi ponedeljek v mesecu od 9.30 dopoldne do 12.30 popoldne.

ODŠLI SO:

FRANK ROSTAN je umrl v St. Vincent's Public Hospital 22.08.2003. Rojen je bil 23.05.1932 v Praprotnici 6, Mirna na Dolenjskem. Leta 1959 je pripotoval v Avstralijo s prvim Qantasovim letalom, ki je poletelo iz Nemčije za Avstralijo. Leta 1963 se je poročil z Ljubico roj. Taleva iz Bitole v Makedoniji. Delal je v glavnem kot polir v mizarstvu. Zadnja leta je bolehal. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi 26. avgusta zvečer, pogrebno sveto mašo pa naslednji dan ter nato pogreb na Keilor pokopališču v mavzolej, skoraj nasproti Janeza Čeleta, ki je bil tam pokopan prejšnji mesec. Sočalje Čeni Ljubici, hčerka Tanji in Danielle z družinoma, ki očalujeta za dobrim očetom, bratu Vinku v Melbournu in njegovi družini ter sestri Toniki v Trebnjem.

Ob smrti brata je Vinko Rostan sporočil še ime njegove pokojne tete: **FRANČIŠKA LEBEN** poročena Ausperger in v drugo Younghusband, rojena 06.01.1909 v Brezovem pri Litiji, je umrla 01.10.2002 v Kilmore v Viktoriji. V Avstralijo je prišla v 50-letih iz Italije. Njena hčerka Milena Čivi v Kilmore, sin Eric pa je umrl leta 2000. Pogrebna sveta maša je bila opravljena v cerkvi sv. Jožefa v Serpentine v petek, 4. oktobra 2002.

Naj vsi naši pokojni počivajo v Božjem miru!

p. Ciril

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

KONEC TEDNA, 24. avgusta je bil zelo razgiban za slovensko skupnost v Kraljičini deželi. Začelo se je z obiskom patra Filipa v soboto s sveto mašo na Zlati obali in nato v nedeljo v Brisbanu in potem še v Buderimu. Pater Filip je imel tokrat precej natrpan spored.

V nedeljo je najprej daroval sv. mašo v dvorani društva Planinke, kjer se nas je zbralo prav lepo število. Po maši smo bili povabljeni na novo otroško igrišče, ki ga je pater Filip blagoslovil. Prisotna je bila tudi državna predstavnica za Springwood Barbara Stone MP, ki je izrazila posebno navdušenost za društvo Planinka in našo slovensko skupnost. O tem novem igrišču, ki je bilo zgrajeno s pomočjo državne pomoči sem Vam že poročal v majski številki Misli.

Takoj po kosilu smo se odpravili v brisbansko katedralo sv. Štefana, kjer je bila maša narodov - Multicultural Mass. Kot vsako leto, smo tudi Slovenci vključeni pri tej slovestnosti, ki zahteva več kot mesečno pripravo. Letos smo izbrali geslo: Solidarnost in harmonija kultur za mirno in progresivno Avstralijo - Solidarity and Harmony of Cultures for Peaceful and progressive Australia.

Sv. mašo je daroval že upokojeni škof John Gerry skupno s patrom Filipom in številnimi duhovniki različnih narodnih skupin. Sv. maša se je začela s procesijo vseh sodelujočih narodnih skupin, ki so se predstavili z lastno zastavo in narodno nošo. Letos je našo slovensko skupnost predstavila Jana Èeh v slovenski narodni noši.

Pri tej sv. maši sodeluje več narodnih skupin s pevskimi zbori, èitanjem beril in prošenj v lastnem jeziku. Posebno lep vtis moène vere in lepe narodne noše so nam letos pripravili številni verniki iz Sudana, ki že veliko let trpe vojno in nasilje muslimanskega režima v svoji domovini.

Slovenci smo bili tokrat zadovoljeni pri

liturgiènem darovanju kruha in vina.

Ravno tako imamo po maši narodov že tradicionalno èajanko, kjer imajo vsi udeleženci priliko poizkusiti že prej darovane različne dobrote raznih kontinentov ter se ob tem veselem sreèanju pogovoriti in spoznavati tudi druge kulture in narode. Anka Broèiè je vsem navzoèim v lepem popoldnevu stregla s èajem in kavo, da se je pogovor lahko v lepem razpoloženju nadaljeval.

Midva s patrom Filipom, pa sva morala kmalu odditi naprej v Buderim, kjer so patra Filipa èekali slovenski rojaki Sonène obale v Marijini cerkvi v Buderimu. Tudi tam nam je Mirka Zavnik skupno z ostalimi gospodinjami po slovenski maši pripravila okusno èajanko. Tako smo med tamkajšnjimi rojaki zaključili veèerno sreèanje lepega dneva.

Mirko Cuderman, QLD

V imenu Avstralsko - slovenske agencije za trgovsko in kulturno izmenjavo, Urada za Slovence po svetu, Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije in Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri, vas vabimo, da se nam pridružite ob praznovanju 2. obletnice posaditve cepiča Stare trte iz Maribora v Avstraliji. Festival Stare trte bo v nedeljo, 28. septembra 2003, na posestvu McWilliams Lillydale Vinery, na 45 Davross Court, Seville East (Melways 305 F2).

Praznovanje bo od 12. do 17. ure popoldne ob slovenski pesmi in glasbi. Festival Stare trte je namenjen sreèanju in utrjevanju vezi med rojaki, v prijetni družbi in tipièni slovenski atmosferi ob zvokih ansambla Alpine Echo.

Še enkrat prisrèno vabljeni in nasvidenje v nedeljo, 28. septembra 2003.

Vinko Rizmal

Koordinator projekta Stare trte

Zlati jubilej v •upniji St. Albans

V nedeljo, 17. avgusta 2003, je •upnija Srca Jezusovega v St. Albansu praznovala 50 letnico, kar je bila tam prviè sveta maša. •upnijo je ustanovil leta 1951 nadškof Mannix. Prvi •upnik je bil Conrad Reis. Zaèetek •upnije je bil zelo skromen. K nedeljski sveti maši smo se zbirali v St. Albans's Mechanic Hall ob 10. uri zjutraj. Prišlo je okrog dvajset vernikov različnih narodnosti, ki so postali tesni •upnikovi sodelavci pri postavljanju temeljev •upnije. Precej mesecev so zbirali podatke o katolièanih v •upniji in jih seznanjali z naèrti. Veè in veè ljudi je prihajalo k maši. Zaèeli smo z nabiralno akcijo. Èlani odbora so obiskovali po hišah katolièane in enkrat meseèno pobirali darove za nakup zemljišèa in gradnjo cerkve. Prièeli smo s prostovoljnimi delom ob nedeljah, da se je èim veè napravilo zastoj. Za bo•iè leta 1953 smo imeli prvo sveto mašo v novi cerkvi, ki je med tednom slu•ila kot dvorana za šolo. Maja 1954 je bila cerkev slovesno posveèena. Zaradi prihoda novih izseljencev se je število katolièanov v St. Albansu zelo poveèalo. Pokazala se je potreba po katoliški šoli. Šolo so prevzele sestre sv. Jo•efa, ki jih je ustanovila bla•ena Mary MacKillop. •upnija je rastla in danes je pod vodstvom •upnika Johna O'Reillyja, ki je prišel v •upnijo leta 1966, izredno dejavna. Poleg •upnijske cerkve v St. Albansu so zgradili še

cerkev v Sydenham. Tam so zgradili tudi šolo, sedaj gradijo tretjo šolo v Hillside. V vseh treh šolah je okrog 1100 uèencev. Po •upnikovem prizadevanju so v okviru nadškofije zgradili katoliško srednjo šolo v St. Albansu, v North Keilorju in v Meltonu ter sedaj v Sydenhamu za dijake 11. in 12. razreda. V •upniji so zelo delavne razne skupine prostovoljcev, v katerih sodeluje 1600 vernikov v 40 skupinah.

Slovesno bogoslu•je je ob somaševanju •upnika O'Reillyja in dvanajstih duhovnikov vodil melbournski nadškof Denis Hart. V cerkvi v St. Albansu so poleg svetih maš v anglešèini tudi svete maše vsako nedeljo v poljšèini, vsako drugo nedeljo v mesecu ob 5. uri popoldne v slovenšèini in enkrat meseèno v nemšèini. Pred prazniki je mogoèe prejeti zakrament sprave v anglešèini, nemšèini, maltešèini in slovenšèini. Po bogoslu•ju smo se odpravili v dvorano gimnazije, kjer smo ob èajanki obnovili prijateljske stike z duhovniki in verniki, ki so pred leti •iveli med nami in so za to slovesnost prišli med nas. Slovesnega somaševanja se je udele•il tudi pater Ciril. Pater Bazilij je prièel s slovensko sveto mašo v St. Albansu okrog leta 1958. V dvorani je bila prilo•nostna razstava, ki je predstavila nekaj utrinkov iz teh naših petdesetih let.

Marko Zitterschlager

Slovenskim ustanovam Viktorije

Spoštovani rojaki in rojakinje!

Ponovno se po dolgem èasu zopet oglašam in se vam zahvaljujem za vsa vaša dobra dela.

Vprašujem se kam sedaj v tej nujni dobi poèitka in blagega razpolo•enja med prijatelji in svojci?

Trenutno je mo•nost odloèanja za skupno dobro preišljene naèrte, ker so gospodarske in poslovne veze zelo pozitivne. Nadaljevanje dosedanje aktivnosti postaja dnevno te•je in, ker nam akumulacije pretekle pridnosti sedaj nudijo finanène mo•nosti hitrega ukrepanja, v današnji nuji slovenske skupnosti ne smemo odlašati z ukrepi. Naše društvene prostore prodati, oddajati ali preusmeriti? Prodati, kam in kako z denarjem? Umrli èlani, oskrba ostarelih, mlajših...? Oddaja, komu in kam najemnina? Preusmeriti v

kulturno in zgodovinsko zanimive gostinske objekte ali športna igrišèa in pod socialnem varstvenem okrilju v poèitniška naselja s prijetnimi športno-rekreacijskimi mo•nostmi za upokoence, ki •elijo zdravstveno in varno habitacijo v •ivahnem so•itju. Zgoraj navedene sugestije so sad mojega sodelovanja z našo in nizozemsko skupnostjo, ki so vse delovanje usmerili v 'Dutch Care' in najveè je povzetega iz Borundara Voluntery Resource organizacije, kjer se •e veè let udele•ujem sreèan kot prostovoljna delavka. Predlagala bi skupni seminar z posameznimi predlogi, kjer bi dobili še nove predloge.

Helena Leber